

O informație pe care am citit-o azi pe sighetonline, m-a bucurat ca maramureșean și m-a pus pe gânduri (a câta oară?) ca sighetean: *„TVR Cultural ar putea renaște în Baia Mare. Primii pași înspre acest demers important au fost făcuți în cadrul ședinței de îndată a Consiliului Local, desfășurată în 4 martie. Aleșii băimăreni și-au dat acordul pentru ca autoritatea băimăreană să demareze discuțiile cu privire la acest proiect. Reînființarea postului de televiziune TVR Cultural ar urma să aibă loc cu sprijinul Municipiului Baia Mare, într-un parteneriat între autoritatea locală și TVR.”*

Va să zică, la Baia Mare se pot face multe, la Sighet...NU! Baia Mare e un oraș curat și asfaltat, cu trotuare fără dale care joacă sub picioarele trecătorilor sau care s-au distrus în câțiva ani, doar în câțiva ani, doamnelor și domnilor! La Baia Mare conducerea administrativă a făcut și face tot ce se poate pentru finanțarea sportului de performanță. Echipa de handbal fete e printre cele mai tari din Europa. Nici la băieți situația nu-i rea. La sfârșit de săptămână, băimăreanul are unde să meargă.

Ori la Polivalentă pentru un meci de handbal, sau poate de volei(!), ori să vadă evoluând echipa de rugby, una din frunțile țării. Poate merge la teatru, sau să vadă un film la Mall, ori să aștepte cu justificată speranță ca orașul lui (sau al ei) să devină Capitală Europeană. Acum, la toate acestea care există deja, se arată perspectiva unui alt punct de mândrie pentru băimăreni: reînființarea TVR Cultural cu sediul în singurul oraș demn de acest nume din Maramureș! O etapă de calificare pentru concursul Eurovision s-a desfășurat la Baia Mare. Și cele bune sunt prea multe ca să le înșir aici.

Sigur, Maramureșul are mai multe orașe demne (?) de a fi puse în statistici. Dar unele dintre ele sunt „demne” de a fi trecute la o categorie nouă, cea de orașe-sate! Știm cu toții care ar fi astea. Știu și localnicii și se roagă de mai marii județului să le aprobe referendumul care să-i readucă la statutul lor pe care l-au acceptat cu mândrie de sute de ani, acela de săteni. Când au fost făcuți orășeni, nu i-a întrebat nimeni de referendum. Nu s-au umflat în pene de fericire că au trecut miraculos la statutul de orășeni. S-au umflat în pene, în schimb, mai marii zilei. Drept urmare, au mai primit mandate (nu poștale, desigur...) și după marea schimbare.

Mă bucur pentru Baia Mare, mă bucur că Maramureșul prosperă și se arată țării și lumii integrat în spiritul secolului în care supraviețuim în timp ce alții, mai norocoși, trăiesc. În aceeași măsură, mă întristez când mă gândesc la stadiul de subdezvoltare la care a ajuns Sighetul. Merg prin centrul orașului și văd pe jos pete albe bine-nfite în pretențioasele trotuare. Sunt bucăți de gumă de mestecat scuipate de trecătorii grăbiți sau nu prea ai orașului. Vezi mizerie peste tot, vezi gropi pe stradă și locuri de trecere pentru pietoni pe care le poți folosi doar când nu plouă. Vezi o piață unde trebuia (dar nu-i...) să fie ceva modern, că doar am văzut afișe cu ceea ce urma să se construiască, nu?

Am ținut promisiunile electorale făcute de unii, alții acum patru ani. Minciuni, minciuni, minciuni! Sau...neputință! Sau ... „alții sunt de vină, noi, nu”! Dacă vrem să facem ceva, trebuie să avem în primul rând curaj pentru aceasta. Curaj pentru a cere să se facă, curaj pentru a arăta cine-i de vină, de ce nu primește Sighetul bani pentru dezvoltarea sa care e doar în promisiuni electorale. Stați să vedeți ce promisiuni vom auzi în cușand, stimați sigheteni! Va fi prosperitate, sporturile de echipă vor înflori, clădirile din centru vor fi renovate, muzeele Sighetului vor arăta ca noi-nouțe... Amenzile, acum doar pentru parcările ilegale, vor fi date și pentru aruncat gunoaie la infamplare, și pentru guma de mestecat „scăpată” din gură din cauza lipsei celor „trei dinți din față”. Sau din lipsa cifrei 7, reciclată acum la 6.

Cu ceva timp în urmă s-a organizat un concurs pentru un grupaj arhitectonic reprezentativ pentru intrarea în oraș. Știu că cineva a câștigat competiția, dar nu știu ca proiectul să se fi realizat. Dacă azi îl vedem (pe hârtie) și nu-i (în realitate), e un lucru bun! Da, nu glumesc! Dacă încă nu-i făcut, propun organizarea unei competiții pentru un alt fel de monument amplasabil la TOATE intrările în oraș:

Monumentul „Nesimțirii”, sau Monumentul „Merge și așa”, sau Monumentul „Cainii latră, caravana electorală trece”! Cainii chiar latră, pentru că iară-i plin orașul.